

De naturligt vis missbelätna, och
sjuka sin själ för uti deth
Mönstret, eller vända de sig till Prä-
gan Läsa, predikant, vanligtvis
den, som först blifvit väckt, hvi-
som: början af sin väckelse, höjt
väckelse, något och varit på rätt
väg. Möjligt är, att han med tidens
åtgång. Vittskhet omat Prestens förs
å sin fida kata och försöka den
förmenta kyrkoförmanen till
främmande allra mest.

1619. Om Presten å sin fida kon-
det taga Förnuftet till fångar under
Trons tydnar. Om han: väckelse
första Kirkgas, kunde ställa sig
in med de väckta, eller taga dem i förs
svar omat dy stora kyrkas och
fall, så kunde han lättligen be-
mängta sig den religiösa rörelsen
och blifva dess ledare. Men den
Orthodoxa gallan inträffa på
Kirkan, den inforsatiska passio-
nen, d. v. s. djupheten, som ingen
samvitt, friad. Han betraktas nu de
väckta som "flagtefår." I stället för
att predika taga för Kirkan, flytt-

kunder, parkaner, bedragare, fröjans
flags kämpar, och andra som, utvå i
spiteliga synder och laster, utlös han
nu: vittskhet omat Läsa, hvi-
kan betraktas, som främmande, katta
re och villasändas. Och denigenom
stärker han den agnostiska kyrkan
i den tron, att Läsa, och att
Satan, gädd, som, bis utstrata, mig
eld och fränd. Just på har det
gått till med kyrkan, ända i främ
Läsa, första Kirkan i Sverige.

1620. Tåke någ domed, att Presten
under offentliga försedrag, förselas
eller och gälla på Läsa, och
trär ut dem, om de spårna till
konan. Utan han försedras af den
Läsa, och Fisker, ett försedrag
den för bratt omat Lärskhet
plakatet, eller omat Sakramental
Läsa: han klagas jämmandig
af den Läsa, försedrat,
och bevis Priska, visitation
för att rena sig: drakebladet
Det andeliga katet, som är rätt
mätivet till dessa inquisitioner
ska utgäntas, försedras sig
i namn Samvitt

till en helig pligt, att utrotta
kättaren. Men tras sig göra Gud
en Guds domes. Och derigenom
blir hans fammet neradt uti
drakebludet?

1621. Och huru skala dessa in-
quisitoriska utgärdes fulligen
bedömas af kättaren? Skall
den apostoliska kättaren kunna
ursäkta Religionens förföljelse
såsom veras de es. pålid af
19 skalet, barbari. Men inquiri-
tionerna äkta säga kättaren som
sunn dakt fulligen måtte blifva
denar egen sammet, dene. Och
humanitän kintar man bevisad
för den sätthow, att det är rätt, att
genom effne våld tvinga andrey
sammet, att rästa sig efter stat
Guds kants fammet. Men heliga
skrift kintar intet bevis för använ-
dande af våld emot äkta tve-
kande. Luther har allörig kintar
med and eller goring giftet nägon
den minsta anledning dertill. Hvilken
Förnektat ayblar handlagan.

Konstke torde nägon säga. Jafna
och Paul finga befallning, att utrotta
kättaren; Och dette var ju en re-
ligionens förföljelse. Svar: Man vet, att
dessa utrottnings krig, icke äro följande nä-
gon omvändelse till Gudens vägen, utan
derföre, att Gudarna själva vore be-
rädda för kättaren, och för kättaren.
Deras närhet utrotas, för det att Guds
barn icke skulle förlora af kättaren
till afgudadyrkan.

1622. Är det nu försägarerna mening
att låtarna förleda äkta lutheriska
till affall från den rena Evangeliska
läran, och de derföre käre utrotas, vis-
sheligen hafva på ett enda under de detta
Hälden på riksdagen, angående
Religion, fruktat, förneket såsom
förelid, att äkta lutheriska skulle
Evangeliska läran af Katholikerna
Om en Allmän religionens frukt skulle
framman till Gud. Men detta är endast
ett föreslåt, som bevisar, att stat, kyr-
kan är full med Hergeteri. Ingen man
nu för tiden fruktat för Räknelser
utan det är nägonsting helt av
som fruktat för, när någon läst.

Och just för läseriet katta de Religion
frickethen. Men som det skulle kunna
än på en bevisning, så tände det fram-
ne kunna bevisas, att Stat, kyrk kon-
ker: Månges stycken affallet i från
den rena Lutherska läran, och der för
katta de läserna, som hålla sig faste
vid den Lutherska rene lärokyrkan, och
den de hafva samma öfverensstä-
mmelse Luthers. & Allt disputerade
med prästerna, prädica läserna
sine fattes på katten, skriftes.

1623. Och kunna förs det till med
fredligheten: Vint land? Kunnas
Prästerna bevisa med sine
kyrk böcker, att ofredligheten
ibland läserna är störst? Det
är visserligen sant, att då en Christen
faller i från Nådaståndet, så blir han
& qvinnas värre, än han varit var.
Detta beklagliga för hållande
är för talerant: duk. 11: 24 och jäf.
och den af kinden, att en läsa
kan blifva en knägere: Men
kunna förs är nu läsernes ofredlig

het: jämförelse med ickeläsa?
Om Prästerna blifve ålagda, att
antälla en jämförelse mellan
läsare och ickeläsa: så är jag
fullt och fast öfvertygad der-
om, att jämförelsen skulle blifva
till läsarens förmån. Thielken
är det, som tillverkas alla äkta
barn som aftatt med deras mödras
båla fattighusdör till last: Thielken
är det, som fyller fängelset med
brattlingar, som katta staten
millioner: är det läsa eller
icke läsa? Thoret finns
men de flesta fyllkunder och knä-
gere knägere och flagstämper?
är det ibland läsa eller icke
läsa? Jag är öfvertygad der om
att giffron kan skulle knägere
Men, äro Prästerna frack som
läsarens ofredlighet.

1624. Staten pundras med netta,
att Prästerna, som äro faste till
Religionen och sin lydnhet
värde, spela verka för staten
samma vil. De spela vake öfver
sinn som fredlighet. Thoret mycket vär
fylla nu prästerna detta sitt

Älriggande? Jo! När någon tygf eller
hora döms till fängelse eller kerk-
kyrkofängelse, så göra de ett märke i
kyrkaboken, och aflösa brattflin-
gen efter försäkringen retual. Men
annars fråga de ickes det om brattflin-
gen änggas sitt bratt. Churu det heter
i kyrkbalagen: "Om brattflingens vifas
ängas." Smilken spall bederna den fa-
keln? Vanligen har det gått för till
att fjensisus kanlas ställe brattflin-
gen på sticketallan, och procters
förkunnas aflösningen om bratt-
flingen bekännes sitt bratt. Men
om brattflingens på lastillstånd med
Procters iengotung.

1625. Jag försäkras att en Carpa
i det kerkiska namn hade stänga
vapnet af den folkets fader, så som
sångar Proct. Sverrige. Jag
någon hört en onda pnest. Kefen
staden bestraffa den allmänna
lösaktighet. Men man hört
någon pnest bestraffa bylle
ni. Laster, som, jänte lagatung
ketus in kallon, till folkets Eldes
och falligdom? Men man hört

någon. Proct: enskilla faantat
med fins äkore, tale: andeliga
annen, som bätningem, användel
pangt-fädelfen och kilgellere?
vanligen gör det för till med
den enskilla fjala vändem, att
När någon af de förglafs
äkorena kamma till Proct
så talas kan i likgiltiga Concer
om väderleken, om äkerbraket
om fiffet, om Boskagen m. m.
När Mattens gåttora låta an-
kluckadem, och Proctus är ick
om Nersarende. Alla Ammen
niam försör, churu försörfare
annadiga.

1626. Allt svartell tjona Ammen
niam försör, de de hållar, när
pnesten funderas onast utanläsa?
En tygf en kasa, kan nämle sig
att lapa på fast, att pnesten eke
nimm följa med? Kunde ick
fjala försör vid ett fädant
tillfähe nimmere under läke
huesy och om fjala tillstånd? Frä-
ga dem kan pnesten om,

gällande kyrkolagen författare,
menne allvarligt med sina anord-
ningar, och underkastade sig själv
kyrkolagen Strängaste Oflertel-
nad, beredade själv både Catechismi-
förkin och Gubnerien för kin. Ja
han fördrade till och med att fråga
förseron skulle underjaka honom
fråga tillstånd. Sabbathens helg-
dag han på det nogaste. All-
drig reste han förbi Näsav kyr-
ka under påståendet Gudsordet.
1629. Konung Carl XI hade en
monistiska kända, som han
de finnas, han alla regenter, han
ville två exempel, han hade på
massan. Han var en ordningsman
dessa andra skinnaste, beviskälla
och likväl, märkte läsa den
matfagelle, som egen, som Carl
den XI:s titel, som för den christi-
andem, hvilken han ansåg för
rätta, och han vidt beredade
intolerans, emat den äldre me-
tismen, hvilken Victorie för-
varen Gejes prästas och kallade
aktningens, eller vördnadens

skulle samma bitteriska frille
agillag och försämes den Nyare
pietismen. Menne eke kända
ligger en stor kund begraven,
Carl XI. Religios och intolerant.
Gejes prästas den äldre pietismen
och försämes den Nyare. Den an-
tiske historien har nu uttalat sig
den äfven Carl XI:s intolerans.
Se historien bladet 1852, om Cas-
ventikel, Plakatet, Näsav kyrka
och 100 ar kända skall den
tiske historien bevisa, att den
aldre och Nyare pietismen
egen samma grundkaraktär.
1630. Men det går underligt till
his: verlden. Trajans den
batta Regent: verlden för-
följ de Christna, Carl XI. och
förträfflig Regent, försäljes
pietismen! Om verlden, Regent
den Näsavfin få ägnade, som
skala de själva vilja intol-
ransens Eläskaga. De skala de
ike vara den blodiga inqui-
sitionens blinda redskap!!